

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 7667/2024
29.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиље противтужене АА из ..., чији је пуномоћник Душан Нешовић, адвокат из ..., против туженог противтужиоца ББ из ..., чији је пуномоћник Зоран Јовановић, адвокат из ..., и туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Зоран Данојлић, адвокат из ..., ради утврђења права својине по основу брачне тековине и увећања вредности посебне имовине, одлучујући о ревизији туженог-противтужиоца ББ, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 301/2023 од 28.09.2023. године, у седници одржаној 29.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог-противтужиоца ББ изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 301/2023 од 28.09.2023. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 301/2023 од 28.09.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог-противтужиоца и потврђена пресуда Вишег суда у Шапцу П 133/2017 од 27.09.2022. године (исправљена решењем истог суда П 133/2017 од 10.01.2024. године), у побијаном усвајајућем делу тужбеног захтева из става првог изреке, којим је утврђено да је тужила сувласник са 50% по основу стицања у брачној заједници са туженим ББ, на једнособном стану у ..., површине 41,18м², постојећем у улици ... број ..., на првом спрату, на гаражи површине 13,18м², означеној као гаража број 1, која се налази у ... у улици ... и на путником аутомобилу марке „Форд“ типа „Ка“ рег. ознаке ..., што је тужени дужан да призна и трпи да тужила свој сувласнички удео на непокретним стварима упише у катастарским и другим јавним књигама, а да свој удео у покретној ствари издвоји путем физичке или цивилне деобе; у одбијајућем делу противтужбеног захтева из става другог изреке, којим је одбијен као неоснован противтужбени захтев да се утврди да је тужени-протитужилац сувласник преко утврђених 50% до тражених 80% на непокретностима и покретној ствари из овог става изреке, као и у ставу четвртом изреке којим је одлучено да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог-противтужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени-противтужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП), Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. ст. 1.и 3.).

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари је поднета 05.03.2015. године, а вредност предмета спора по тужби је 2.688.240,00 динара. На дан подношења тужбе 1 евро је, према средњем курсу Народне банке Србије, износио 120,8622 динара, па вредност предмета спора по тужби представља динарску противвредност 22.242,18 евра. Противтужба је поднета 20.05.2015. године, у којој је као вредност предмета спора означено 4.900.000,00 динара. На дан подношења противтужбе 1 евро је, према средњем курсу Народне банке Србије, износио 120,6343 динара, па вредност предмета спора по противтужби представља динарску противвредност 40.618,63 евра.

Имајући у виду да тужени-противтужилац ревизијом побија правноснажну пресуду у делу којим је утврђено да је тужиља-противтужена сувласник са 50% на одређеним непокретностима и покретној ствари по основу стицања у браку са туженим-противтужиоцем, као и у делу којим је одбијен противтужбени захтев да се утврди да је тужени-противтужилац сувласник преко утврђених 50% до тражених 80%, дакле за 30% на истим стварима, то је вредност побијеног дела правноснажне пресуде по тужби 11.121,09 евра, а по противтужби 12.185,58 евра.

Како вредност побијеног дела правноснажне пресуде по тужби и по противтужби не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе и противтужбе, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена, па је применом члана 413. ЗПП одлучено као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**